

משרד התנועה והחברות - המחלקה לתרבות חינוכית

גליונות לעיון בפרשת השבוע
קריכת ד"ר נחמה ליבוביץ
סנת העשרים ושתים

נשא (חשב"ג)

הפטרה

שופטים פרק י"ג

א. סאלה כללית

דברי המלאך למנוח

הנך חיה וילדה בן

ועתה
אל תחזי יין וסכר
ואל האכלי כל טמא

כי נזיר אלוקים יהיה הנער
מן הבטן עד יום מותו

דברי המלאך לאשה

ג. הנה נא אח עקרה
ולא ילדה
והרית זילדה בן

ד. ועתה הסמדי נא
ואל תחזי יין וסכר
ואל האכלי כל טמא

ה. כי הנך הרה וילדה בן
ומורה לא יעלה על ראשו
כי נזיר אלוקים יהיה הנער
מן הבטן
זהו יחל לחושק את ישראל

במדבר רבה י"ג י"ג

היא הוסיפה "עד יום מותו" לפי שלא ידעה מה טעמו, אבל המלאך סחיה יודע העתיד הוא לאבד נזירותו (עוד זמן ממוסף לפני מותו). ע"י דלילה, לא אמר "עד יום מותו".

אליהו: אמנם חסה על כבוד איסה מן יראג באושרו, למה חתמה המלאך אותה לרבו אליה ולא אליה, על כן החתמה לבחתי אמור לו. אלא שדבר לא רק מה שחייבת לעשות בעצמה, שהוא "אל תחזי יין וסכר ואל האכלי כל טמא" - אך "ומורה לא יעלה על ראשו" הוא דבר בלתי נזוג אליה וזה היה יכול המלאך לאומרו אליה ולא היה צריך לאכזר אליה.

יחזקאל קניפמן: הספור ב' ו' - ד' חונה במדעים מן הספור ב' ג' - ה'. באכפזה יפה טס המספר את האור מראה העליון בפי האשה והיא גם המספרת על הרושם העשה עליה. מחוץ כך מוסבר מסום מה לא סאלה למקומו ולסמו. האשה אינה מזכירה במפורט את מצות המלאך "ומורה לא יעלה על ראשו", אבל אין ספק שזה כלול במלים "כי נזיר אלוקים יהיה הנער". הבטורה החכך יוסיק את ישראל לא גקלטה בגבורנה של האשה, גקלטה רק הבטורה האישית.

- 1) מה ההבדל בין סחי הסיטות בהסבר הריוניס ובחי חולכת מרוחו לא קניפמן?
- 2) החוכל להח' חסבריס אחרים להבדלים סיונתנו לעיל, ביאוד להעדו דבריו האחרונים של המלאך במסירה דבריו ע"י האשה?

ג. י"ב: מה יהיה מספט הנער ומעשהו

רס"ג: מאי חזי למעבד לעולימא זמה נעביד ליה?

אברבנאל: ולא חיתה כונתו לסאול, מה יעשו לנער (כי לא יאמר על זה "מספט הנער ומעשהו") אבל האל סיגיד לו העתיד והנפלאות אשר יעשה אחרי הגדל הנער הזה, אחרי אשר הא-ל יח' מולידו על דרך נס, וסגוד סיהיה נזיר, וסיהיה נזירותו מן חכטג, סבלא ספק כל זה יורה על היותו נולד להכליה מה.

- מלבי"ם: ר"ל בפעם הראשונה הגדת מספט חמשה והנהגתו. עתה חורגנו
- א. "מספט הנער", איך יתנהג
- ב. "ומעשהו", סאחר טיעדת אותו טרם נולד, כורשי יעשה גדולות.
- הודיענו מעשהו וגבורתו.

יחזקאל קניפמן: מה צריך להיות מנהגו עם הנער ומה נעשה בו... מסמעות הסאלה: איך לנהוג בימי הריונה של האשה ומה נעשה לכטיוולא הבן. אט האיש יחזור על דבריו, יהיה זה אזה בוסף.

- 1) מה הם סני הפרוטים הניתנים צזה למסוקנו?
- 2) החוכל להכריע ביניהם ולהח' צדקה אחד מהם?
- 3) ב"באור" למופטים סצינו סני חרגומים: כמי מן המפרטים דלעיל חרגמו המתרגמים:
  - (א) "ודאס-סאלל דען די בעטטיסמונג דעס קנאבען זילן אונד זיין בעטעפט.
  - (ב) וויא זאלל דאז עעהאלטען זיין, וועגען דעס קנאבען, אונד וואס זאלל דינעטוועגען בעטעהען?

ג, י"ב: מה יהיה מטפס הנער ומעשהו

הטוה את הרגום יונחן לפסוקנו להרבותו במקומות הנאים:

באגז מה יהיה רחוב לרביא (מה יהיה הראוי לעור)

טופטים י"ה ז' י' יוסבה לכסה כמטפס צידונים - בהלכת צידונים

טמואל א" ב" י"גו ומטפס הכהנים את העם - ונזמא דכהניא

טמואל א" כ"ז י"א: כה עשה דוד וכה מטפסו כל הימים - דבן עבד דוד וכדין הלכות כל יומיא

טמואל א" ה" י"אז זה יהיה מטפס המלך - דין יחי נמוא דמלכא

מה ראה המתרגם לטנות מקומנו מהרגונו במה המקומות?

מדברי המדרשים

(1) ה': כי נזיר אלוקים יהיה הנער מן הבטן

במדבר רבה פרשת מטא (ה): גלוי היה לפני הקב"ה סמיון היה הולך אחר עיניו לפיכך חזיריו

בנזיר, שלא יהיה טוחה יין, למי שהיין מביא לידי זימה. ומה בזמן שהיה נזיר הלך אחר עיניו, שאלו היה טוחה, לא היה לו תקנה לעולם, שרוב כחיה לדבף אחר זימה.

א עבור על כל פרקי סמיון וחבא חוכחה לכך שבאמת קיים סמיון דיני נזירות מן היין?

(2) י"גו מכל אשר אמרתי אל האזן הסבור

ויקרא רבת צו (ט"ו):

בר קפרא אמר: גדול שלום, מדברו הכתובים דברי ברוכה בטובל להטיל טלום בין אברהם לשרה, הוא הוא דכתיב (בר' י"ח) "אחרי בלוסי היחה לי עדנה ואצונני זקני" אבל לאברהם לא אמר כן, אלא "ואני זקנסי".

בר קפרא אמר הרי: גדול שלום, מדברו כתובים לטון בדוי כנכחשים בטביל להטיל טלום בין איש לאשתו, ונא "הנה נא אח עקרה ולא ילדה, ואריה וילדה כן", אבל למנוח לא אמר כן, אלא "מכל אשר אמרתי לאשה הסבור"

מקרים מפרוץ המדרש: למה אמר אצל אברהם מדברו כתובים "דברי בראות" ואלו כגון אמרו "לחון בדוי"?

xx יסב קוטיחם

הטובות יט לטלוח לנחמה ליכוביץ, קריה מסא, ירוסלים

הקורדו מיכאל פרלמן

מגלוח בטעמי המערא

במדבר ז' ז'

כל-הבקר לעלה קניט עור פרים אילים אגים-עוד כמטיס בגי-טנה טנים עור ומנחתם וסעירי עדים טנים עור לחטאת.

(1) הזבן מחלקת הצלע הראשונה?

(2) מהו הקושי בחחילת הממוק ואין מסד לייסבול?

(3) "אילים זנים-עור" בא בטעמים מהפך מטא, טאין אחריהם זקף. מהו הטעם הממטיק הסוגר על מטא זאת?

(4) במקום איזה טעם ממטיק אחר באה מטא זאת? וע' עוד בדבריים כ (צלע ב) טופטים ט"ז כ"ג (צלע א).

גט בכתי הצלעות האלה בא צירוף הטעמים: רביע מטא חביר טמא.

הטובות בטעמי המקרא יט לטלוח למיכאל פרלמן, קב" יבנה, ד.נ. חוף אסוד